

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 27 stycznia 2021 r., na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

sprawy **B. B.**

skazanej z art. 280 § 1 k.k. i in.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanej,

od wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 17 września 2020 r., sygn. akt VIII Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w B.

z dnia 24 października 2019 r, sygn. akt II K (...),

p o s t a n a w i a:

- 1) **oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) **zwolnić skazaną z kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, obciążając nimi Skarb Państwa;**
- 3) **zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M.W., Kancelaria Adwokacka w B., kwotę 442 zł 80 gr, w tym 23 % VAT, tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanej z urzędu w postaci sporządzenia i wniesienia kasacji.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 24 października 2019 r. (sygn. akt II K (...)) B. B. została uznana winną czynu z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2

k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za który wymierzono jej karę 4 lat pozbawienia wolności. Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 17 września 2020 r. (sygn. akt VIII Ka (...)).

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację wniósł obrońca skazanej, zarzucając przedmiotowemu wyrokowi:

„1. rażące naruszenie przepisów prawa mające istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia a mianowicie art. 5 § 2 k.p.k. i rozstrzygnięcie na niekorzyść oskarżonej nasuwających się w sprawie wątpliwości w zakresie zaboru w celu przywłaszczenia przez nią telefonu komórkowego marki M. należącego do pokrzywdzonego A. R., w sytuacji gdy przedmiotowy telefon nieustannie znajdował się w posiadaniu J. I., na co wskazywały nie tylko wyjaśnienia złożone przez podsądną ale również zeznania świadka J. I., który będąc przesłuchiwany dwukrotnie potwierdził, że to on dzierżył przedmiotowy telefon, miał zamiar oddać go pokrzywdzonemu, lecz nie potrafił wytłumaczyć dlaczego tak się nie stało, zaś użyte w uzasadnieniu przez Sąd Okręgowy sformułowanie „gdzie mogła pozostawić skradzioną rzecz”, wskazuje że organ II instancji rzeczywiście miał wątpliwości w zakresie osoby dokonującej zaboru mienia w celu jego przywłaszczenia, przewidując możliwość sprawstwa czynu przestępczego przez inną osobę, a mimo to nie rozstrzygnął tych wątpliwości na korzyść skazanej;

2. rażące naruszenie przepisów prawa mające istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia a mianowicie art. 7 k.p.k. oraz 433 § 2 k.p.k., wynikające z zaakceptowania ustaleń faktycznych wyroku Sądu Rejonowego dokonanych w oparciu o dowolną ocenę materiału dowodowego, wyrażającą się w bezpodstawnym uznaniu za wiarygodne zeznań pokrzywdzonego A.R., które to zeznania były sprzeczne wewnętrznie oraz pozostawały w opozycji do pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie, zwłaszcza spójnych i logicznych wyjaśnień złożonych przez podsądną B. B. oraz korelujących z nimi zeznań świadka J. I., oraz braku w uzasadnieniu Sądu Okręgowego w B. odniesienia do zarzutów apelacji w zakresie zaboru w celu przywłaszczenia telefonu marki M. należącego do pokrzywdzonego A. R., co

w konsekwencji doprowadziło do wydania orzeczenia z naruszeniem zasady swobodnej oceny dowodów poprzez akceptację przez Sąd Odwoławczy ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd Rejonowy w oparciu o dowolną ocenę materiału dowodowego.”

Mając na uwadze przedstawione powyżej zarzuty, skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w B. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd II instancji.

Prokurator w odpowiedzi na przedmiotową kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Analiza kasacji prowadzi do wniosku, że de facto jest ona powtórzeniem apelacji nieznacznie jedynie zmodyfikowanej z uwagi na specyfikę postępowania kasacyjnego (powołanie art. 433 k.p.k.). Nie zmienia to jednak faktu, że zarzuty dotyczą praktycznie w pełnej rozciągłości orzeczenia Sądu I instancji, a nie Sądu odwoławczego. Wprawdzie skarżący dopatruje się naruszenia standardu odwoławczego przez niepodzielenie zarzutów apelacji w zakresie art. 7 k.p.k., lecz nie jest to na potrzeby skutecznej kasacji wystarczające. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie wskazywano na nieskuteczność formułowania zarzutów kasacyjnych w sposób zmierzający do wymuszenia w ramach "trzeciej instancji" ponownej kontroli orzeczenia Sądu pierwszej instancji, do czego niewątpliwie zmierza skarżący.

Lektura kasacji, a zwłaszcza jej uzasadnienia nie pozwala na odnalezienie w niej rzeczowych argumentów, mających świadczyć o rażących błędach Sądu II instancji mających dodatkowo istotny wpływ na finalny kształt prawomocnego wyroku. W zakresie zarzutu 1, argumenty skarżącego są całkowicie chybione, gdyż Sąd II instancji nie czynił ustaleń faktycznych, kiedy to może zaistnieć potrzeba sięgnięcia po mechanizm z art. 5 § 2 k.p.k.

Skarżący w zakresie zarzutu 2 powtarza dość ogólnikowo podniesione już w apelacji argumenty mające jego zdaniem świadczyć o naruszeniu prawa

procesowego, a de facto poczynieniu błędnych ustaleń faktycznych już na etapie pierwszoinstancyjnym. Brakuje zatem owego procesowego łącznika pomiędzy treścią wyroku Sądu II instancji a domniemanymi naruszeniami prawa procesowego. Trudno w argumentacji skarżącego odnaleźć zarzuty o kasacyjnym charakterze. Autor kasacji po raz kolejny wskazuje, na rzekome rozbieżności w zeznaniach świadka A. R. i swoje uwagi wciąż odnosi do rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego. Sąd odwoławczy poświęcił zarzutowi apelacyjnemu tyczącemu rzekomych nieprawidłowości w ocenie wiarygodności tego świadka sporo miejsca i Sąd Najwyższy podziela tę ocenę. Nie zawiera ona żadnych elementów, które można byłoby określić jako transparentnie sprzeczne z logiką, zdrowym rozsądkiem lub rażąco odbiegające od powszechnie przyjętych reguł wnioskowania - w stopniu uniemożliwiającym akceptację zastosowania przez Sąd I instancji reguł wyrażonych m.in. w art. 7 k.p.k.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.